

virksomhed (Enkeltmand, Firma, Aktieselskab) paa den anden Side om Arbejdsforhold indgaaede *Overenskomster*, der er opsagt eller kan opsiges til Ophør inden *1. Februar 1934*, *forbliver*, for saa vidt der ikke forinden mellem Parterne er opnaaet Enighed om ny Overenskomst, *i Kraft* som gældende *indtil nævnte Tidspunkt*.

Er ny Overenskomst ikke tilvejebragt inden 1. Februar 1934, men ønsker nogen af Parterne desuagtet, at den gældende Overenskomst skal ophøre den nævnte eller en senere Dato, maa de overenskomstmæssige Regler om Opsigelse m. v. iagttages.

§ 2. I Tiden *indtil 1. Februar 1934 skal Iværksættelse af Lockout eller Strejke være forbudt*, hvor der er kollektive overenskomstmæssige Aftaler.

Overtrædelser heraf kan efter Begæring af en af Parterne eller efter Bestemmelse af den faste Voldgiftsret optages til Behandling af nævnte Ret til Afgørelse efter Reglerne om ulovlige Arbejdsstandsninger i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919.

§ 3. Der nedsættes under Statsministerens Ledelse et *Udvalg*, hvori Statsministeren, Formanden for den faste Voldgiftsret, Repræsentanter for Rigsdagen, for Arbejdsgivere og Arbejdere samt for Forligsinstitutionen skal have Sæde. Dette Udvalg skal foretage en *Gennemgang af de bestaaende Love og Regler for Bilæggelse af Arbejdsstridigheder* og tilvejebringe *Forslag* til Forelæggelse for Rigsdagen i Oktober 1933, hvorved *Samfundets Interesse under Konflikter vedrørende Arbejdsforhold paa behørig Maade sikres*.

Ved 1. Behandling i *Folketinget* gav *Lundberg* paa den socialdemokratiske Rigsdagsgruppes Vegne Statsministeren uforbeholden Tilslutning til, at Forslaget hurtigst muligt blev ophøjet til Lov, idet han tilføjede, at under blot nogenlunde normale Forhold vilde et Forslag af denne Beskaffenhed ikke være blevet fremsat af en Regering, i hvilken Socialdemokratiet havde Del. Den radikale Ordfører, *Niels Frederiksen*, fremhævede, at det i Øjeblikket var umuligt paa et virkeligt Grundlag at føre en Forhandling, end sige en Kamp om, hvad Pengelønnen for udført Arbejde skulde sættes til, og han ansaa det for baade klogt og nødvendigt, at Lovgivningsmagten prøvede paa at hindre Udbruddet af en Lockout med paafølgende Strejker, Erhvervslammelse, øgede Udgifter og Tab paa alle Omraader. Og da der maatte vindes en vis Ro paa Arbejdsmarkedet og en vis Tid, inden man med Nytte kunde